Водою плила
Лебедка біла.
Надлетіли чорні Ворони,
Надлетіли в сесі сторони.
"Бачте, Лебедка біла як сніжок!
А ми такі гидкі,
Чорні і бридкі".
Стрімголов не берег впали,
В дзьоби болота набрали
І стали згори метати,
Білу Лебедку нуряти.
А Лебедь з дурних сміявся,
Став біліший, лиш скупався.
Хоть лихі люди сором метають,
Добрі і чесні на теє не дбають.